Diferència entre fruita i verdura

Ferran Adrià conversa amb Josep Maria Fonalleras i acaba interactuant amb el públic que omplia La Mercè ahir al vespre

Fonalleras i Adrià, a l´inici de la conversa, després es posarien drets i ja no s´asseurien més.

Els anuncis del Banc de Sabadell han fet molt mal. Avui ja no ets ningú si organitzes una xerrada de les de tota la vida. Avui has de portar dues persones perquè tinguin una conversa. En lloc d'en Rafa Nadal i en John Carlin, la Càtedra de Gastronomia, Cultura i Turisme de la UdG va dur ahir a La Mercè en Ferran Adrià i en Josep Maria Fonalleras. Cuiner i escriptor, o excuiner i escriptor, o showman i escriptor, o constructor en espais naturals i escriptor, o venedor de fum i escriptor. Hi ha opinions per a tots els gustos.

Ferran Adrià apareix esperrucat com si hagués posat el cap dins de la màquina de deconstruir -suposant que tal estri existeixi- i cabell i crani haguessin decidit emprendre camins diferents. Vull dir esperrucat dins de les seves possibilitats, que no són gaires però són força més de les que atresorem Fonalleras i jo plegats. També és possible que l'excuiner transmutat en showman s'hagi imbuït tant del seu estatus de geni que pretengui passar per una barreja d'Einstein i Punset.

Posats a parlar a la UdG, el més adient seria que Adrià ho hagués fet a la facultat d'Arquitectura per explicar el projecte de construcció del Nou Bulli al cap de Creus, o encara millor a la de Ciències Polítiques, per relatar de quina manera ha aconseguit el favor de fer-ho en un parc natural. Però Adrià i Fonalleras han vingut a parlar de cuina. Millor dit, de gastronomia, que es veu que no és el mateix. Com a mínim això sosté Adrià/Punset. A mi no em preguntin, que tinc pel súmmum de la gastronomia o de la cuina o del que sigui, una tapa de fritanga al bar Cuéllar de Vila-roja. O el menú de Can Dalmau, penso, en el moment que se m'asseu al costat el mateix Jordi Dalmau. Espero que la seva assistència a la xerrada, perdó conversa, no signifiqui la propera substitució dels pollastres a l'ast per cuina de fusió. Vade retro.

S'asseuen en dues butaques que no cabrien al meu pis. Ni una de les dues, vull dir. En Fono intimida. Avança el cap, es posa amb tota la seva humanitat a dos pams de Ferran Adrià, ulleres calades i mirada fixa, i no se sap si està amenaçant el cuiner, o pitjor, li vol fer un petó. A ningú estranya que Adrià abandoni al cap de poc la còmoda però perillosa butaca i opti per continuar la conversa a peu dret.

Ferran Adrià demostra tenir taules. Fa riure el públic, interacciona amb ell, fa preguntes, fa bromes i es posa tothom a la butxaca, ves que no fes això per aconseguir els permisos de construcció. Fonalleras, també dret,

mans a la butxaca i somriure murri, adopta el paper de fer-li la rèplica quan el xouman principal així ho sol·licita. En determinat moment el xef pregunta si algú sap la diferència entre una fruita i una verdura. Com si les coses del camp es poguessin distingir unes de les altres.

Movent-se de costat a costat de l'escenari com el monologuista experimentat que és, Ferran Adrià realitza afirmacions com que «les paraules són una complicació per comprendre», una gran veritat en el seu cas, que «el que volem és ajudar la gent a evolucionar i comprendre», i mira que seria fàcil limitar-se a donar-li menjar, o que una de les raons del tancament del Bulli va ser «comprendre què hi feien», que les frases enigmàtiques sempre vesteixen. També, que «una recepta és un algoritme», frase que la dic a en Cuéllar i em tira pel cap la tapa de chocos: aquí no fiquem porqueries al menjar.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/06/02/diferencia-fruita-verdura/849526.html?utm_source=rss